

ТРИ ГОДА
«ПО-НОВОМУ»

стр 2

«БОЛЬШАЯ РЫБА»:
ПОДЖАРИТЬ ИЛИ ОТПУСТИТЬ...

стр 3

ВИМУШЕНЕ
ПІДВИЩЕННЯ?

стр 5

ПІД МАСКОЮ РЕФОРМИ

Земельна реформа є одним із пріоритетів уряду Гройсмана на 2017 рік, ключовою метою якої, за легендою прем'єра, є розвиток інфраструктури на селі та формування фермерських господарств, здатних виробляти якісний продукт. Проте за красивим словом «реформа» стоїть єдина мета — відкрити ринок землі.

КРАЇНА НЕУСУНУТИХ ПОМИЛОК

Мораторій на продаж земель сільськогосподарського призначення вже багато років є каменем спотикання для українських можновладців. І як тільки добігав кінця термін дії заборони, певні кола заводили байки про переваги землі як товару. Раз по раз на розгляд парламенту виносилися законопроекти

про ринок обігу українських чорноземів, проте депутатам вистачало совісті їх провалювати. Адже перш ніж дати можливість купувати й продавати наділи, потрібно чітко розуміти, скільки в нас земель, якої якості та в чийй вони власності.

Закон про земельний кадастр був підписаний ще 2011 року. Минуло шість років, але хоч кадастр існує, працює він недосконало.

Заступник голови Всеукраїнської аграрної ради (ВАР) Олександр Сліпченко констатував у коментарі «ВВ», що нині, за наявною інформацією, у Державному земельному кадастрі (ДЗК) зареєстровано до 70% земель, а в Реєстрі прав на нерухоме майно — близько 14%.

«При цьому не менше як 1% ділянок внесені до кадастру з помилками. Крім того, в ДЗК не відображається інформація про договори оренди, іпотеки та інші

обтяження, які виникали до 1 січня 2013 року», — підкреслив він.

На думку президента Асоціації фермерів та приватних землевласників Івана Томича, наразі 90% громадян навіть не знають, що коїться у сфері земельних відносин: кому належить земля, через які руки і в який спосіб вона перейшла до кінцевого власника, які межі наділів та їхнє призначення.

«Тому треба провести громадську загальнонаціональну інвентаризацію землі та внести до бази даних цю інформацію, згідно із законом «Про кадастр». Тобто потрібно перевести описи ділянок в електронний вигляд. Це б зняло 2/3 проблем, які є сьогодні», — розповів він «ВВ».

(Закінчення на стор. 4)

**ЗАКОНОПРОЕКТ У РЕДАКЦІЇ, ЯКУ ПРОПОНУЄ
КАБІNET МІНІСТРІВ, — ЦЕ ФАКТИЧНО НАМАГАННЯ
ЯКНАЙШВИДШЕ ЗАПУСТИТИ РИНОК ЗЕМЛІ НА ВИМОГУ
МВФ. РЕФОРМОЮ ЦЕ НАЗВАТИ ВКРАЙ ВАЖКО**

ВСЕУКРАИНСКАЯ ОБЩЕСТВЕННО-ПОЛИТИЧЕСКАЯ ГАЗЕТА

НАШ АДРЕС В ИНТЕРНЕТЕ: GAZETA.VV.COM

Рекомендованная цена
2 грн 30 коп.

25 мая исполнилось ровно три года, как президентом Украины стал Петр Порошенко. Это был очень драматичный период для всей страны. Но за это время мы полностью разочаровались во власти — той самой постмайданной власти, которая обещала, что жить все будут по-новому. По просьбе «ВВ» эксперты оценили результаты деятельности президента, а также рассказали, что Петр Алексеевич будет обещать избирателям и какие сценарии во время будущей избирательной кампании задействует АП.

ОБЕСЦЕНЕННАЯ СОЛИДАРНОСТЬ

Политолог, директор социологической службы «Украинский барометр» Виктор Небоженко отмечает, что три года президентства Петра Порошенко ознаменовались разочарованием в этом политике.

«Когда Янукович возглавил страну, все четко знали, чего от него можно ожидать. С Порошенко было совсем иначе. До своего президентства он был бизнесменом, министром, депутатом. Он легко перемещался из одного лагеря в другой... Но самых высоких постов в государстве никогда не занимал.

Многие избиратели ожидали, что он действительно сможет эффективно бороться с российским агрессором, коррупцией, что сможет провести ряд необходимых реформ. Но за три года он так и не выполнил эти три задачи: в борьбе с РФ его роль крайне мала, коррупция процветает как никогда, а вместо реформ мы видим только имитацию.

Так что разочарование в нем вполне логичное. Президент попросту уничтожил все надежды на то, что он может быть полезен для Украины. А еще этот политик, который ранее возглавлял партию «Солидарность», сумел стравить украинцев между собой так, что фактически обесценил суть самого понятия солидарности общества», — поясняет политолог.

Виктор Небоженко будет, что президент непременно уйдет баллотироваться на второй срок.

«Те, кто думает, что Порошенко не станет этого делать, глубоко ошибаются. У него фактически нет другого выбора, потому как, отстранившись от власти, он, вероятно, сам может стать объектом интереса правоохранительных органов. Вот поэтому он и будет баллотироваться».

Вероятнее всего, во время избирательной кампании политтехнологи Порошенко сделают ремейк ленинских лозунгов: «Земля — крестьянам!», «Заводы — рабочим!», «Власть — народу!». Это может показаться циничным, но именно на таком популизме и будет строиться вторая избирательная кампания Петра Алексеевича», — прогнозирует эксперт.

Вместе с тем, по словам директора социологической службы «Украинский барометр», Порошенко прекрасно осознает, какой колоссальный потенциал есть у его главного соперника — Юлии Тимошенко. Посему ей будут всячески мешать.

«Для Порошенко выгодно было бы провести во второй тур иного кандидата, который не сможет соревноваться с ним. Это может быть представитель Оппозиционного блока Юрий Бойко или глава РПЛ Олег Ляшко. Хочу разрушить иллюзии тех, кто говорит о слабости президента. Он будет действовать прямо и жестко, но недостаточно хитро», — предполагает Небоженко.

СПЛОШНАЯ МОНОПОЛИЗАЦИЯ

Политолог, президент общественной организации «Центр исследований политических ценностей» Олесь Доний говорит о том, что украинцы в очередной раз ошиблись со своим выбором, однако никаких выводов не сделали.

«Если в любой цивилизованной стране государственный деятель что-то обещает и не выполняет, это катастрофически сказывается на его рейтинге. Петр Порошенко многое обещал украинцам, в том числе продать свой бизнес. Но не продал его. И это не мешает ему занимать второе место после Юлии Тимошенко в рейтинге президентских симпатий. Это

странно. С таким подходом мы будем постоянно наступать на одни и те же грабли», — говорит политолог.

Тем временем, по мнению Олесь Дония, Украина все больше отдаляется от европейских стандартов жизни, несмотря на получение того же безвиза.

«Порошенко приписывает себе в заслугу получение безвизового режима, но не стоило бы ему тянуть одеяло на себя. После Майдана любой президент должен был бы держать этот вектор. Да и не один Порошенко добивался этого, а огромное количество дипломатов и политиков. Кроме того, решения принимаются не на Банковой, а в ЕС. И хотя мы вроде бы стали ближе к Европе, но на самом деле очень отделились от нее в плане стандартов. В реальности Украина из парламентско-

президентской республики превратилась, по сути, в государство с режимом мягкого авторитаризма. Больше власти в Европе есть только у президента Беларуси. Нынче мы наблюдаем такие тенденции: монополизация власти, монополизация экономических ресурсов, монополизация медиа. Это горький итог трехлетия правления Порошенко.

Более того, думаю, что Порошенко хотел бы быть единственным олигархом в Украине. Поэтому все ресурсы могут быть направлены именно на достижение этой цели. Если для

постараются рассорить представителей патриотической оппозиции, дабы они не выдвинули единого кандидата. Им перекроют доступ к основным медиа. Если АП удастся воплотить это в жизнь, то Украина будет обречена еще на пять лет авторитаризма», — подытоживает Доний.

СТРАНА ИЛИ ЧАСТНАЯ ЛАВОЧКА?

Политолог, глава Единого координационного центра «Донбасс» Олег Саакян говорит о том, что три года президентства Порошенко — это пе-

ривания гаек». При этом не руками Петра Порошенко, а посредством действий его окружения. В целом все существующие тренды будут только усугубляться.

«Однако далеко не факт, что президент добудет свой срок до конца. Вполне возможно, президентские выборы состоятся раньше, чем в 2019 году. Это будет такой себе фальшстарт, и не все участники гонки успеют подготовиться должным образом. Для Порошенко это выгодно. В ходе избирательной кампании он будет давать множественные ситуативные обещания, отвечающие запросам общества. Даже если часть из них выполнить невозможно. Вне сомнений, будет эксплуатироваться тема войны. Также вероятно, что мы увидим использование технологий, применявшихся ранее в РФ», — поясняет эксперт.

Олег Саакян считает, что в Администрации президента уже начался кастинг в поисках удобного для Порошенко спарринг-партнера во втором туре президентских выборов.

«Социология показывает, что в будущей гонке есть два лидера: Юлия Тимошенко и сам Петр Порошенко. Тимошенко на самом деле единственный кандидат, который может представлять серьезную угрозу для нынешнего гаранта и объединить большое количество людей вокруг себя.

Опять-таки выборы в объединенные территориальные громады показали, что нынче политика во многом формируется уже не в центре, а в регионах. А «Батьківщина» на этих выборах держит первенство. Посему именно у Тимошенко лучшие стартовые позиции. Она может противопоставить админресурсу реальную поддержку людей.

Поэтому будут предприняты попытки любым способом очернить и дискредитировать лидера «Батьківщини», оттеснить ее. А затем найти другого, более удобного кандидата. Не зря всплыла фамилия Вакарчука. Также говорят о Ляшко и Бойко... На самом же деле Порошенко следовало бы наладить диалог с Тимошенко и не брать всю страну в заложники своей личной вендетты», — констатирует политолог.

В последующие два года, по словам Олега Саакяна, следует ожидать участия Порошенко в предвыборной гонке: отныне он еще и президент-кандидат. Посему будет гораздо больше пиара, популизма и «закру-

ПОРОШЕНКО СТАВИТ СЕБЕ В ЗАСЛУГУ ПОЛУЧЕНИЕ БЕЗВИЗОВОГО РЕЖИМА, НО НЕ СТОИЛО БЫ ЕМУ ТЯНУТЬ ОДЕЯЛО НА СЕБЯ. НЕ ОДИН ОН ДОБИВАЛСЯ ЭТОГО, А ОГРОМНОЕ КОЛИЧЕСТВО ДИПЛОМАТОВ И ПОЛИТИКОВ. ДА И РЕШЕНИЯ ПРИНИМАЮТСЯ НЕ НА БАНКОВОЙ, А В ЕС

этого нужно продать землю или переориентировать финансовые потоки, это будет сделано», — объясняет Олесь Доний.

Эксперт тоже не сомневается, что Порошенко непременно будет выдвигать свою кандидатуру на второй президентский срок. И для его возможной победы в Администрации президента уже разрабатываются определенные сценарии.

«Для Порошенко оптимально будет во второй тур вывести пророссийского кандидата Бойко: представитель Оппоблока явно проиграет ему. Для того чтобы этот сценарий стал возможным, действующему гаранту нужно будет не пропустить во второй тур лидера президентских симпатий Юлию Тимошенко. Посему следует ожидать попыток дискредитации лидера «Батьківщини». А еще

риод несбывшихся надежд и неиспользованных возможностей.

«К счастью, за это время не произошло самого страшного — мы не потеряли свою государственность в войне с РФ. Но вклад украинского общества в это был куда большим, нежели самого президента. Как лидер нации он приложил недостаточно усилий.

Также три года — достаточный срок для того, чтобы Петр Порошенко все-таки определился, кто он: бизнесмен или президент. Но он по-прежнему находится в широкой растяжке и, соответственно, держит в положении шпагата всю страну. И сейчас у многих возникает вопрос: мы страна или частная лавочка?

От Порошенко ожидали, что он задаст новое качество политике. Этот президент зашел в советские стены, но ничего не сделал, дабы они перестали таковыми быть. Он стал частью советского антуража. Модель управления и методы принятия решений остались прежними», — анализирует политолог.

В последующие два года, по словам Олега Саакяна, следует ожидать участия Порошенко в предвыборной гонке: отныне он еще и президент-кандидат. Посему будет гораздо больше пиара, популизма и «закру-

МНОГИЕ ИЗБИРАТЕЛИ ОЖИДАЛИ, ЧТО ПОРОШЕНКО ДЕЙСТВИТЕЛЬНО СМОЖЕТ ЭФФЕКТИВНО БОРЬБЫ С РОССИЙСКИМ АГРЕССОРОМ, КОРРУПЦИЕЙ, ЧТО СМОЖЕТ ПРОВЕСТИ РЯД НЕОБХОДИМЫХ РЕФОРМ.

НО ЗА ТРИ ГОДА ОН ТАК И НЕ ВЫПОЛНИЛ ЭТИ ТРИ ЗАДАЧИ:

В БОРЬБЕ С РФ ЕГО РОЛЬ КРАЙНЕ МАЛА, КОРРУПЦИЯ ПРОЦВЕТАЕТ КАК НИКОГДА, А ВМЕСТО РЕФОРМ МЫ ВИДИМ ТОЛЬКО ИМИТАЦИЮ

Яна ДЖУНГАРОВА

Председатель глобального антикоррупционного движения Transparency International Хоце Угас не так давно заявил, что в Украине царит атмосфера безнаказанности в отношении коррупции. По его мнению, за год украинская власть продемонстрировала очень незначительные результаты в борьбе с этим губительным явлением.

«В Киеве уже опоздали с антикоррупционной реформой, поскольку все, что надо было делать, должно быть сделано еще вчера», — отметил Угас.

Он посоветовал украинским антикоррупционным органам срочно «поджарить большую рыбу», то есть довести до суда громкие дела чиновников-коррупционеров времен экс-президента Украины Виктора Януковича.

А у нынешней власти было еще больше времени, чтобы от слов перейти к делу, — ровно три года.

Напомним, что экономическую часть следствия в отношении беглого президента Виктора Януковича и его окружения проводит Генеральная прокуратура.

Не успел представить неправительственной международной организации пожурить наших правоохранителей и власть, как в Украине, словно гром среди ясного неба, прошла уникальная антикоррупционная спецоперация. 1700 сотрудников Национальной полиции и 500 военных прокуроров одновременно провели 454 обыска в 15 областях. В результате были задержаны 23 экс-руководителя областных налоговых органов. Следственные мероприятия в регионах связаны с уголовным производством по так называемым налоговым площадкам бывшего министра доходов и сборов Александра Клименко. Согласно заявлению главного военного прокурора Анатолия Матиоса, из-за функционирования подобных налоговых площадок государство недополучило 97 млрд гривен.

Кстати, интересная деталь: спецоперация фактически проходила в канун годовичного отчета в парламенте генерального прокурора Юрия Луценко. Пока Юрий Витальевич отчитывался перед народными избранниками, в аэропорту «Киев» (Жуляны) задержанных торжественно встречали министр МВД Арсен Аваков, главный военный прокурор Анатолий Матиос и журналисты. Экс-налоговиков доставляли на вертолетах! Красиво было, дорого, эффектно! Сам Стивен Спилберг позавидовал бы такой картинке. Кстати, бюджет спецоперации, по словам министра внутренних дел, составил 330 тыс. гривен.

Вроде как беспрецедентный случай! Но после того как задержанных доставили в суд, их одного за другим начали отпускать. Из 23 экс-налоговиков, задержанных в рамках антикоррупционной спецоперации, арестованы лишь одиннадцать человек. Остальные освобождены либо под личное обязательство, либо под залог.

«Рассмотрены уже почти все меры пресечения к задержанным бывшим должностным лицам фискальной службы. По некоторым людям, кого суд отпустил под незначительные залоги или личное обязательство, мы принимаем решение вместе с прокуратурой подавать апелляцию», — сообщил глава МВД Арсен Аваков.

«БОЛЬШАЯ РЫБА»: ПОДЖАРИТЬ ИЛИ ОТПУСТИТЬ?

Он также отметил, что не может комментировать качество нашего суда и напомнил об актуальности судебной реформы. Впрочем, о какой глобальной реформе может идти речь, если во властных кабинетах уже многие месяцы не могут договориться о внедрении в Украине даже специальных антикоррупционных судов? Хотя и они вряд ли станут панацеей, ведь, скорее всего, там будут работать «знакомые все лица».

Однако это совсем другая история. Что касается беспрецедентной спецоперации, то

директора ГБР должны выбрать во втором квартале нынешнего года, то есть совсем скоро. Также это прекрасный повод утереть нос молодым антикоррупционным органам. Все мы помним, какие сложные отношения между ГПУ и НАБУ.

Между тем, по словам генерального прокурора Юрия Луценко, все только начинается: «Это еще не конец операции. Вертолеты будут летать. Возможно, даже чаще, нежели в тот день». Впрочем, глава ГПУ больше любит давать обещания, чем выполнять их...

ХОЧЕТСЯ ВИДЕТЬ КОНКРЕТНЫЕ РЕЗУЛЬТАТЫ, А ЕЩЕ ВЕРИТЬ В ТО, ЧТО ЛОВИТЬ БУДУТ НЕ ТОЛЬКО БЫВШИХ, НО И НЫНЕШНИХ КОРРУПЦИОНЕРОВ. И ГЛАВНОЕ, ЧТОБЫ ЭТО НЕ ПРЕВРАТИЛОСЬ В ДЕМОНСТРАТИВНУЮ «РЫБАЛКУ». КРОМЕ ТОГО, ПУСТЬ ВСЕ ПРОИСХОДИТ ТИХО И БЕЗ ЛИШНЕГО ПАФОСА, ПОТОМУ КАК ОТ ПИАР-АРЕСТОВ УЖЕ, МЯГКО ГОВОРЯ, ПОДТАШНИВАЕТ

очень хочется верить, что она будет иметь логическое завершение. Потому как антикоррупционный пиар несколько поднадоел. Знаковые задержания уже были. Но на этом все и оканчивалось...

В то же время для министра МВД Арсена Авакова эта спецоперация победная, ведь на некоторое время общество забудет о перестрелке между правоохранителями в Княжичах, убийстве Павла Шеремета и прочих вопиющих преступлениях.

Для главного военного прокурора Анатолия Матиоса — это тоже отменная реклама, так как он является кандидатом в руководители Государственного бюро расследований. Кста-

Как бы там ни было, хочется видеть конкретные результаты, а еще верить в то, что ловить будут не только бывших, но и нынешних коррупционеров. И главное, чтобы это не превратилось в демонстративную «рыбалку». Кроме того, пусть все происходит тихо и без лишнего пафоса, потому как от пиар-арестов уже, мягко говоря, подташнивает.

«Сценарий следующей антикоррупционной спецоперации. Летят вертолеты. На каждом — колонки для музыкального сопровождения. Раздается «Полет валькирий» Вагнера. На главном вертолете — Луценко с сигарой в зубах. Луценко: «Люблю запах коррупционера утром». Вертолеты снижаются. Начинается десантирование. Последним прыгает Сытник. Камера фиксирует голени в безупречных «тактических носках». Между тем с моря подходит «антикоррупционная флотилия». Сушей движется «антикоррупционная танковая колонна». Ведут первого коррупционера. Он выглядит смущенно и мелко на фоне героических фигур борцов с коррупцией. На руках коррупционера щелкают наручники. Луценко: «Аста ла виста, воры!» Ну а дальше — суд, залог, освобождение... Короче, прозаическая часть поэмы», — пишет на своей страничке в «Фейсбуке» политолог Петр Олещук.

Мария АНИНА

Обещать — не предотвращать

В Украине закончилась вторая волна подачи е-деклараций. Однако в Национальном агентстве по предотвращению коррупции не спешат с проверками и выводами. До 23 мая нам обещали рассказать, каковы же итоги мониторинга деклараций топ-чиновников. Ну хоть это, радовались мы. Однако НАПК на своем последнем заседании не смогло утвердить результаты электронных отчетов о доходах премьер-министра Владимира Гройсмана и нескольких членов Кабмина.

Интересно, если антикоррупционный орган не может проверить «топов», что говорить о менее важных птицах? Чиновникам можно спать спокойно?

Вместе с тем НАПК наконец-то одобрило порядок (механизм) мониторинга образа жизни субъектов декларирования, главная цель которого — определить соответствие уровня жизни и доходов. Правда, проверки будут выборочными: сотрудникам Нацагентства надлежит реагировать на информацию от физических лиц, средств массовой информации, общественных объединений и правоохранителей.

Этот механизм находится на государственной регистрации в Министерстве юстиции. Но вспомните, как долго длился процесс согласования общего порядка проверки деклараций! А если взять во внимание, что ведомства Петренко и Корчак в принципе пребывают в состоянии войны, то можно предположить, что и на сей раз ожидание будет затяжным.

К слову, несколько месяцев назад появилась информация о том, что в составе Минсоцполитики могут создать отдельную инспекцию по мониторингу образа жизни граждан. Причем будет следить не только за простыми украинцами, но и чиновниками. Не слишком ли много проверяющих?

Но вернемся к е-декларациям... На самом деле мониторинг образа жизни — один из ключевых моментов. Ведь сейчас, по сути, проверяют лишь правильность заполнения е-декларации, но не соотносят уровень задекларированных доходов человека с тем, на каких машинах, образно говоря, он ездит.

Есть еще один не менее важный момент. Да, декларанты впервые в истории Украины показали народу свои богатства. И мы вроде как увидели, кто есть ху. Нынче существует административная ответственность за несвоевременную подачу декларации или за умышленную неподачу. Уголовная — за умышленное внесение неправдивых данных. Но законодательство не обязывает объяснять источник накопления крупных состояний, то есть насколько они легальны. Тогда о какой борьбе с коррупцией в принципе идет речь?

Николай БЫКОВ

ПОКА ЮРИЙ ВИТАЛЬЕВИЧ ОТЧИТЫВАЛСЯ ПЕРЕД НАРОДНЫМИ ИЗБРАННИКАМИ, В АЭРОПОРТУ «КИЕВ» (ЖУЛЯНЫ) ЗАДЕРЖАННЫХ ТОРЖЕСТВЕННО ВСТРЕЧАЛИ МИНИСТР МВД АРСЕН АВАКОВ, ГЛАВНЫЙ ВОЕННЫЙ ПРОКУРОР АНАТОЛИЙ МАТИОС И ЖУРНАЛИСТЫ. ЭКС-НАЛОГОВИКОВ ДОСТАВЛЯЛИ НА ВЕРТОЛЕТАХ! КРАСИВО БЫЛО, ДОРОГО, ЭФФЕКТНО! САМ СТИВЕН СПИЛБЕРГ ПОЗАВИДОВАЛ БЫ ТАКОЙ КАРТИНКЕ

(Закінчення.
Початок на стор. 1)

Недоліки роботи кадастру землі усвідомили і в уряді. Тому розроблені МінАПК заходи, що передують впровадженню земельної реформи, передбачають у 2017 році уточнення даних про земельні ресурси та створення протоколів виправлення систематичних помилок у Державному земельно-кадастрі.

Олександр Сліпченко переконаний, що на усунення помилок і внесення даних потрібно щонайменше три роки.

Проте є одне велике «але»: місія МВФ наполягає, щоб до кінця року був ухвалений закон про обіг земель сільськогосподарського призначення, а в 2018-му — запровадив ринок чорноземів.

«За таких умов ми можемо стикнутися зі значними маніпуляціями на цьому новоствореному ринку. Навіть більше: доки не буде реформована судова система в Україні, ми не можемо розраховувати на порядок у земельних відносинах», — констатував експерт.

ПІД МАСКОЮ РЕФОРМИ

не дозволив купувати наділи і фермерам, які зареєстрували своє господарство і є юридичними особами, які власне мають право обробляти землю, навіть якщо вони працюють самотужки, без допомоги родини чи найманих працівників.

лений Кабміном законопроект, і результати цього аналізу викликають глибоке занепокоєння.

«Він не вирішує тих питань, які непокоять аграріїв. Тому ухвалення цього документа в редакції, яку пропонує Кабінет міністрів, — це

сільгосппризначення. Адже громадська думка нині мусить бути вирішальною.

«Люди розуміють, що продати землю — це продати своє майбутнє. І вони не підтримують урядових ініціатив. У цинічний спосіб нам намагаються перешкодити допомогти народу сказати своє слово. Проте ми продовжуємо збирати підписи, беремо участь у судових справах. І я розраховую, що восторжествує право і референдум буде проведений. Це в інтересах і влади, і української нації. Бо влада без землі є ніщо», — констатував він.

Паралельно з цим процесом аграрні асоціації виступили за продовження мораторію на продаж земель сільськогосподарського призначення до 2024 року. За цей час необхідно навести лад у земельних відносинах.

Олександр Сліпченко наполягає, що, окрім усунення помилок у

сення змін до деяких законодавчих актів України щодо вирішення питання колективної власності на землю, удосконалення правил землекористування у масивах земель сільськогосподарського призначення, запобігання рейдерству та стимулювання зрошення в Україні».

«Цим законопроектом також вирішуються питання розпаювання нерозпайованих земель колгоспів, укрупнення земельних ділянок через створення правової категорії «масив», — уточнив експерт.

Крім того, в першому читанні вже був ухвалений, але досі ніяк не дійде до другого читання законопроект №4355 «Проект Закону про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо розширення повноважень органів місцевого самоврядування з управління земельними ресурсами та посилення державного контролю за використанням і охороною земель». Цим законопроектом посилюється контроль за збереженням та родючістю ґрунтів та здійсненням власниками захисних заходів. Йдеться про передачу земель державного фонду в розпорядження органів місцевого самоврядування.

«Є ще один важливий момент, який належить впорядкувати. Нині банки не кредитують під заставу землі. Згідно зі статистикою, за рік в усій Україні в заставу береться лише одна ділянка. Причина такого стану речей полягає у ризикованості роботи з землею для банків. Ці ризики якраз і породжені невпорядкованістю кадастрової інформації, а також тим, що ліквідність землі є надзвичайно низькою. Національний банк України наразі встановив найнижчий коефіцієнт ліквідності для землі — 0,35», — підкреслив Сліпченко.

ЗГІДНО З УРЯДОВИМ ЗАКОНОПРОЕКТОМ «ПРО ОБІГ ЗЕМЕЛЬ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОГО ПРИЗНАЧЕННЯ», ФЕРМЕРИ ТА СІЛЬГОСППІДПРИЄМСТВА БУДУТЬ ПОЗБАВЛЕНІ ПРАВА КУПУВАТИ АБО ПРОДАВАТИ ЗЕМЛЮ

ЗАКОНОПРОЕКТ, ОПОВИТИЙ ТАСМНИЦЕЮ

Про земельну реформу в уряді Гройсмана говорять багато, але в деталі не вдаються. Насамперед передбачалося, що Кабмін розробить власний закон про обіг земель сільгосппризначення. Про нього всі чули, але в очі ніхто не бачив. Мабуть, прем'єр воліє, щоб українці вірили йому на слово.

«Я проти того, аби продавати землю іноземцям і великим агрохолдингам. Я вважаю, це нам не підходить. Я за те, щоб фізособи могли продавати один одному землю, щоб вони створювали фермерські господарства. Виробництво продукції можуть забезпечити фермерські господарства. У селі має бути робота, а також нормальне дозвілля, нормальний клуб і ФАП», — щобетав недавно голова уряду, як та пташечка.

В урядовому законопроекті справді передбачено, що іноземці, зарубіжні компанії та інші держави не можуть бути власниками українських чорноземів. Але вони отримують це право, якщо земля перейшла їм у спадщину. З огляду на гіркий досвід, набутий нашою країною за буремні часи незалежності, коли людей похилого віку то ошуканством, то залякуванням змушували переписувати житло на «чорних ріелторів», легко припустити, що так само за допомогою рейдерів не буде проблемою змусити землевласників скласти заповіт. Вуаля — іноземець стає власником! І хоча через рік він зобов'язаний свій наділ відчужити, сумнівно, що не знайдеться шляхів обійти цей пункт у законодавстві.

Заборонивши іноземцям ставати власниками землі, уряд фактично

«Абсурдна ситуація, адже саме фермери мають бути головними учасниками цього ринку, оскільки земля — це засіб їхнього існування. Отож тих, хто працює на селі, усунуть від купівлі й продажу ділянок, а гравцями на ринку стануть фізичні особи. По-перше, так ми створюємо привілеї для фізичних осіб перед юридичними, хоча Конституція гарантує їхню рівність. А по-друге, фізичні особи у більшості своїй сьогодні дуже далекі від аграрного виробництва. Навіть серед власників землі значна частина мешкає у місті й має успадковані паї», — зазначив Олександр Сліпченко.

Тоді кому дістанеться рілля? Тим більше, що хоча громадянин України й може купити до 200 гектарів чорноземів (згідно з цим законопроектом), але в кого є такі гроші, якщо навіть зараз гектар коштує близько тисячі доларів?

Він додав, що спеціалісти ВАР детально проаналізували підготов-

фактично намагання якнайшвидше запустити ринок на вимогу МВФ. Реформою це назвати вкрай складно», — наголосив експерт.

БОРІТЬБА ТРИВАЄ

Українці, яким не байдужа доля рідної землі, намагаються достукатися до влади, щоб ринок землі

ЗА НАЯВНОЮ ІНФОРМАЦІЄЮ, У ДЕРЖАВНОМУ ЗЕМЕЛЬНОМУ КАДАСТРІ ЗАРЕЄСТРОВАНО ДО 70% ЗЕМЕЛЬ, А В РЕЄСТРІ ПРАВ НА НЕРУХОМЕ МАЙНО — БЛИЗЬКО 14%. ПРИ ЦЬОМУ НЕ МЕНШЕ ЯК 1% ДІЛЯНОК ВНЕСЕНІ ДО КАДАСТРУ З ПОМИЛКАМИ

не запускався бездумно. Іван Томич нагадав, що ВО «Батьківщина» разом із Асоціацією фермерів ініціювала збір підписів за проведення всеукраїнського референдуму щодо заборони продажу земель

Державному земельному кадастрі, необхідно впорядкувати чинну систему, щоб на її основі будувати нову. Для цього потрібно ухвалити низку законопроектів. По перше, №6049-1 «Проект Закону про вне-

На його думку, це питання можна вирішити, запустивши державну програму пільгового кредитування малих фермерських господарств під державні гарантії.

Іван Томич додає, що має бути потужна державна підтримка, яка сьогодні діє виключно в інтересах олігархів, а не дрібних виробників. А щоб фермери могли вийти з тіні та розвивати свої господарства, для них мусить запровадити єдиний земельний податок.

«Також держава повинна піклуватися про підтримку дрібних виробників через можливість кооперуватися, формувати конкурентне середовище, підвищувати якість і безпечність продукції. Ці кроки дозволять українцям стати європейськими платоспроможними покупцями землі. Допоки в нас не буде щонайменше 0,5 млн таких господарств, не можна говорити про відкриття ринку землі», — підсумував він.

Катерина МІЦКЕВИЧ

КОНТЕКСТ

Думка аграріїв

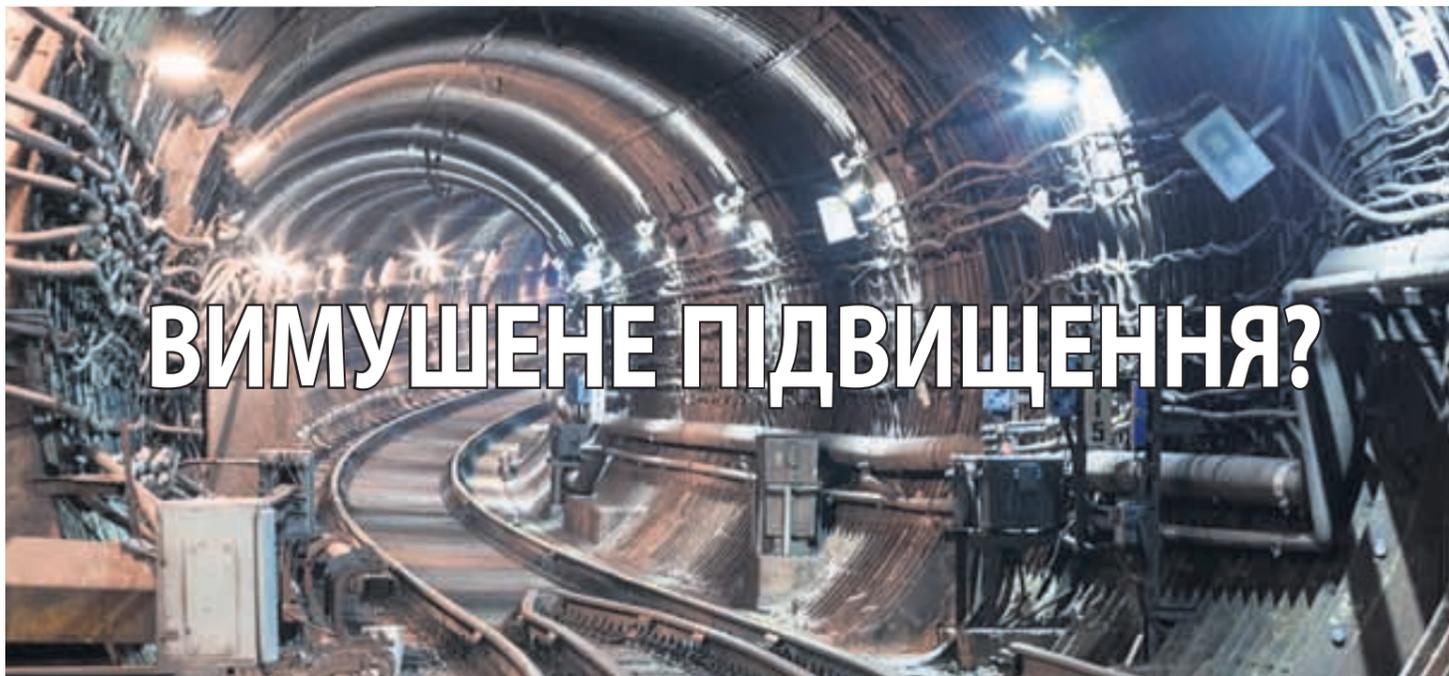
Наприкінці квітня у рамках Agri Invest Forum 2017 Всеукраїнська аграрна рада провела опитування 485 директорів і власників аграрних підприємств, які обробляють 2,7 млн га земель, щодо земельної реформи. Результати є доволі показовими.

За відкриття ринку землі виступають 23,87% респондентів, проти — 72,9%, 3,23% респондентів не задовольнила жодна із запропонованих відповідей.

Думки аграріїв щодо термінів запровадження обігу земель сільськогосподарського призначення за умови відкритого ринку землі в Україні також розділилися. Тільки 3,21% опитаних впевнені, що це потрібно робити максимально швидко, з 1 січня 2018 року, одразу на всі категорії земель сільгосппризначення. 5,23% вважають, що обіг чорноземів має бути запроваджений тільки по завершенню АТО. 19,41% впевнені, що ринок землі може запровадити не раніше ніж через три роки, з 1 січня 2021

року, і цей термін має бути визначений законом. 48,37% респондентів виступають за поступове впровадження обігу земель, спочатку наділів державної та комунальної форми власності, а потім, у рамках пілотного проекту, — приватних земельних ділянок в окремих районах. 32,53% респондентів не задовольнила жодна з відповідей.

Найцікавішим та найпоказовішим виявилось питання, чи є кошти у підприємств на купівлю ділянок земель сільськогосподарського призначення. У 76,64% грошей на це немає, а 20,29% респондентів визнали, що такі кошти в них є. 5,07% не задовольнила жодна із запропонованих відповідей.

ВИМУШЕНЕ ПІДВИЩЕННЯ?

ДО РЕЧІ

Підвищення тарифів на проїзд у муніципальному транспорті не є виключно проблемою Києва. У березні Харків пережив подорожчання проїзду на 50 коп. Відтепер у першій столиці України поїздка в метро коштує 4 грн, а в наземному електротранспорті — 3 грн. У Чернівцях від 1 квітня вартість проїзду в тролейбусі зросла з 1,5 грн до 2 грн. У Тернополі підвищення тарифів відбулося ще в січні, тож нині поїздка в електротранспорті коштує 3 грн. Така сама доля спіткала й Херсон, де ціна за користування електротранспортом зросла вдвічі. І таких прикладів чимало. Наразі в Дніпрі і Миколаєві теж обговорюють доцільність підвищення плати за проїзд.

На тлі тотального подорожчання новина про збільшення у липні вартості проїзду в столичному громадському транспорті на гривню сприймається як ніж у серце. Бо якщо на продуктах чи одязі ще можна якось економити, то в метро, трамваї чи тролейбусі доведеться платити по повній або йти пішки.

Нещодавно Київська державна міська адміністрація опублікувала проект розпорядження «Про встановлення тарифів на перевезення пасажирів і вартості проїзних квитків у міському пасажирському транспорті, який працює у звичайному режимі руху», згідно з яким вартість однієї поїздки автобусом, трамваєм, тролейбусом та фунікулером становитиме 4 грн, а метрополітеном — 5 грн. Поїздка в міській електричці, у швидкісних трамваях та автобусах №№59, 60, 61 сягатиме 7 грн. Це означає, що подорожчанням таки бути. Хоча на початку року, коли активізувалися розмови про можливе підвищення тарифів на проїзд до 6–7 грн, влада та перевізники категорично заперечували таку інформацію. Тепер з'ясувалося, що вона була своєрідною «арт-подготовкою».

«Сьогодні склалася вкрай тяжка ситуація, коли задля забезпечення функціонування транспортної системи столиці ми змушені збільшити тариф на проїзд у міському

додавши, що в такий спосіб покриють витрати лише на заробітні плати та електроенергію.

Своєю чергою радник першого заступника голови КМДА з питань цінової політики Василь Яструбинський повідомив, що наразі економічно обґрунтований тариф у метро становить 6,64 грн за поїздку, а в наземному транспорті — 6,91 грн.

Так, видатки на електроенергію у чинному тарифі закладені на рівні 42 коп. при реальній вартості 1,94 грн за кіловат/годину. Дизельне паливо для наземного транспорту за два роки подорожчало в 1,4 раза, шини — в 1,5 раза.

Зрозуміло, що і наземний транспорт столиці, і київська підземка витрачають шалені гроші на електрику. За даними КП «Київський метрополітен», у 2016-му витрати на цей пункт становили 220,1 млн грн, а цього року планується, що вони зростуть до 607,9 млн грн. Заради економії у метро збільшили інтервал руху потягів та

праці складають 212062 грн. І це при тому, що останніми роками підприємство максимально скоротило штат. І все одно зарплати тут не надто привабливі.

Наприклад, черговий біля ескалатора, який працює позмінно 12 годин поспіль, оцінюється у «2900–3100 грн + 12% за особливий характер праці + нічні + вечірні. Премія 30% від заробітної плати. Привабливий соцпакет». І це

вистить, що подорожчання проїзду на гривню вдарить по городянах? Навіть по меру Києва Віталію Кличку, якому Кабмін минулого тижня підвищив зарплатню до 11 тис. грн з умовою, що це буде єдине джерело його прибутків.

Якщо він прийматиме на службу й повертатиметься додому на метро, йому знадобиться близько 210 грн. І жодних тобі поїздок підземкою у вихідні! Якщо ж

виключає, що саме борги стали причиною подорожчання проїзду на гривню.

Тим часом управління комунальними підприємствами, передусім метро, могло би бути ефективнішим. Наразі навіть реклама в підземці не є дохідною частиною метрополітену — гроші від неї безпосередньо йдуть до міської казни. Щорічно, за словами Яструбинського, вона прино-

НАРАЗІ, ЗА ДАНИМИ РАДНИКА ПЕРШОГО ЗАСТУПНИКА ГОЛОВИ КМДА З ПИТАНЬ ЦІНОВОЇ ПОЛІТИКИ ВАСИЛЯ ЯСТРУБІНСЬКОГО, ЕКОНОМІЧНО ОБґРУНТОВАНИЙ ТАРИФ У МЕТРО СТАНОВИТЬ 6,64 ГРН ЗА ПОЇЗДКУ, А В НАЗЕМНОМУ ТРАНСПОРТІ — 6,91 ГРН

плата за роботу з високим рівнем нервово-емоційного навантаження в умовах підвищеного ризику для здоров'я, хоча тут немає вимог щодо вищої освіти або якихось особливих навичок.

А інженер-електронік може претендувати на зарплату в 5216 грн, премію у 20% від зарплати та 8% за шкідливі умови праці. Електромеханіку пропонують за 2 дні й 3 ночі в тиждень 5928 грн, премію у 20% та 12% за шкідливість.

у робочі дні йому доведеться двічі користуватися ще й тролейбусом чи автобусом, то доведеться додатково викласти з кишені щонайменше 84 грн. А коли мер заплатить за комунальні послуги, тоді точно змушений буде пересісти на свій улюблений велосипед, щоб решта зарплатні залишилася на скупе харчування і задоволення бодай найпростіших потреб кожного зі своїх трьох дітей.

Що ж казати про лікарів, вчителів, бібліотекарів і тих самих співробітників транспортних підприємств, які не мають мерської зарплатні? Щоб оплатити проїзд, який подорожчає на гривню, вони будуть економити на всьому. Адже, як свідчить практика, в перші дні після встановлення нових тарифів пасажиропотік дещо спадає, але потім відновлюється.

А ще пасажирам не варто сподіватися на те, що транспорт стане комфортнішим чи безпечнішим. Бо підвищення вартості проїзду не передбачає витрат на модернізацію рухомого складу. А ситуацію київської підземки значно ускладнює рішення Вищого господарського суду, який зобов'язав метрополітен виплатити компанії «Укрсоцлізинг» 1,5 млн доларів за поставку 100 вагонів російського виробництва в 2009 році, через що було заблоковано рахунки підприємства. Експертне середовище не

сить 10–30 млн грн. М'яко кажучи, це дуже мало. Хоча реклама могла б стати справжньою золотою жилкою.

Щоб хоч якось згладити негативний ефект від підвищення тарифів на проїзд у транспорті, столична влада загадала стару казку про відкриття станції «Львівська брама» — її відкриють уже наступного року. А метро на Троєщину проведуть за 5–7 років, і збудує його не хто-небудь, а китайський консорціум. Із бізнесменами з Піднебесної місто вже уклало меморандум.

Найближчим часом китайські спеціалісти дослідять поточний стан проекту: технічні деталі, обсяг фінансових ресурсів і методику його реалізації. Також дослідження міститиме оцінку юридичної і фінансової життєздатності проекту. І тільки після цього консорціум надаватиме допомогу КМДА в залученні коштів від китайських фінансових установ.

Це скінчиться тим, що або китайці за гроші проведуть дослідження, а потім відмовляться, або, якщо проект таки буде реалізований, прибутки муніципальної підземки частково підуть до іноземного консорціуму. І зрештою за всі кредити платити все одно доведеться населенню.

Арина МАРТОВА

ПАСАЖИРАМ НЕ ВАРТО СПОДІВАТИСЯ НА ТЕ, ЩО ТРАНСПОРТ СТАНЕ КОМФОРТНІШИМ ЧИ БЕЗПЕЧНІШИМ. БО ПІДВИЩЕННЯ ВАРТОСТІ ПРОЇЗДУ НЕ ПЕРЕДБАЧАЄ ВИТРАТ НА МОДЕРНІЗАЦІЮ РУХОМОГО СКЛАДУ

транспорті», — сказав на брифінгу заступник голови КМДА Микола Поворозник у кращих традиціях панотця Федора з «12 стільців».

Столичний чиновник нагадав, що протягом останніх двох років електроенергія подорожчала в 4,6 раза. Видатки перевізників зросли й через урядове рішення про підвищення мінімальної зарплатні до 3200 грн.

«Ці два не залежні від міської адміністрації чинники і стали вирішальними для непопулярних кроків», — розповів Поворозник,

зменшили освітлюваність станцій і вагонів, хоча керівництво метрополітену це заперечує.

За даними Яструбинського, частка зарплати в тарифі на метро становить 31% (у наземному транспорті — 23%), матеріальних витрат — 28% (у наземному — 42%). Згідно зі звітом про фінансові результати за перший квартал 2017-го «Київпастрансу», видатки на заробітну платню становлять 160904 грн, тобто 53634,66 грн щомісяця. У КП «Київський метрополітен» за три місяці року витрати на оплату

Під «привабливим соцпакетом» маються на увазі додаткові нарахування до зарплати залежно від вислуги років, матеріальна допомога на відпочинок та при виході на пенсію, медичне страхування та офіційне працевлаштування.

У «Київпастрансі» схожа ситуація, тому не дивно, що пошукачі вакансій у черзі туди не стоять, бо прожити на такі «шалені» гроші в столиці доволі складно.

Київська влада запевняє, що компенсуватиме підприємствам різницю у тарифах. Але кого ціка-

«Нормандия» на горизонте

Накануне парламентских выборов в Германии Ангела Меркель, дабы укрепить свои позиции, все чаще и чаще говорит о «нормандской четверке» на уровне глав государств.

В последний раз такое предложение прозвучало из уст канцлера Германии в ходе встречи с президентом Украины Петром Порошенко. Ангела Меркель выразила уверенность, что новый раунд переговоров на высшем уровне ускорит разрешение конфликта на Донбассе, ведь увеличивающееся количество обстрелов украинских позиций со стороны сепаратистов не говорит о том, что Минские договоренности выполняются.

Поскольку выборы в Бундестаг намечены на конец сентября, вероятнее всего, Меркель будет добиваться встречи глав Украины, Франции, Германии и РФ в начале осени либо же под занавес лета — чтобы усилить образ миротворца. Однако важно, чтобы на такую встречу согласились все участники «нормандского формата». И если в заинтересованности Эммануэля Макрона в этом процессе можно не сомневаться, то как поведет себя хозяин Кремля, пока неизвестно.

«Нормандский формат» действительно не демонстрирует сверхэффективности, и остается только сожалеть, что он работает так вяло. Но другого нет», — говорил в конце прошлого года Путин, добавляя, что работа «четверки» должна быть продолжена.

То есть от участия в переговорах он вроде бы не должен отказаться. Но важны прежде всего результаты. По сценарию Меркель, нынешняя встреча должна быть априори результативной. И Европа будет давить как на Путина, так и на Порошенко, требуя выполнения Минских соглашений — дальше этого дело не пойдет.

Не стоит также рассчитывать на то, что к «четверке» присоединится пятый участник — США. Трампу неинтересен безжизненный и непродуктивный формат. Он издалека будет наблюдать за результатами переговоров. Впрочем, и Меркель не жаждет привлекать Вашингтон к переговорному процессу. Госпожа канцлер за долгие годы привыкла играть первую скрипку. Если же в переговорах примет участие Трамп, стройный сценарий достижения мира в Украине дипломатическим путем, вероятнее всего, будет разрушен. Выпускник Вест-Пойнта быстро объяснит, что мир достижим исключительно военными действиями. И первая скрипка очень быстро займет место статиста — глава Белого дома знает толк и в шоу-бизнесе.

Поэтому «Нормандия» состоится в привычном формате. И учитывая то, что давление легче оказывать на Порошенко, встреча может быть чревата проведением выборов на оккупированных территориях и изменениями в Конституцию. Донбасс постепенно будет возвращаться в Украину, но на российских условиях, что и нужно Путину и от чего попытается выиграть Меркель.

Елена САФОНОВА

Под знаком ТРАМПА

Украинский вопрос продолжает звучать на мировых политических площадках. Российскую агрессию на Донбассе и аннексию Крыма обсуждали и на саммите НАТО в Брюсселе, и в ходе работы G7 на Сицилии. Государства-партнеры единодушны в своем намерении продлить санкции против России, по-прежнему выражают поддержку Украине и настаивают на имплементации Минских договоренностей.

Главной интригой саммитов НАТО и «Большой семерки» стал не кто иной, как президент США Дональд Трамп. Это был его первый зарубежный визит в качестве президента США, поэтому партнеры фактически проводили разведку боем. Они явно не рассчитывали на то, что с Трампом удастся достичь общей позиции

заседание назвали «рабочим ужином», понизив статус мероприятия до неофициального уровня.

Чувство неопределенности накануне встречи на Сицилии испытывали и члены «Большой семерки». Прежде всего Германия, которая пока еще диктует Объединенной Ев-

лидеров совершенно по-другому заговорят с Путиным — и о Сирии, и об Украине, которая прямо не фигурирует в повестке дня нынешних высоких заседаний, но игнорировать которую невозможно.

Те, кто остерегался пророссийскости Трампа, пока могут успокоиться: президент США высказал солидарную с Европой позицию, что санкции против России должны быть продолжены, пока РФ не выполнит Минские договоренности и не ответит за свои действия в Крыму и на Донбассе. Он открыто называет Россию угрозой, на которой в будущем будет сфокусировано внимание НАТО.

А вот то, что Штаты заменяют безвозмездную военную помощь Украине предоставлением кредитов, служит еще одним звонком нашей власти, которая не намерена бороться с коррупцией. Если линия поведения официального Киева не изменится, мы скоро можем остаться лишь с озбоченностями и обеспокоенностями. Пора бы уже украинскому руководству делать что-то не только для себя, но и для страны. Пора вспомнить о том, что мы обладаем огромным потенциалом и в состоянии стать сильным государством, а не ходить к мировым лидерам с протянутой рукой.

Сейчас же на международной арене наши лидеры фактически представляют Украину слабой, жаждущей поддержки и одобрения сильных мира сего. Поэтому союзники по НАТО по-прежнему выражают поддержку нашей стране, а «семерка» не превратилась в «восьмерку». Пока Россия не уберется с Донбасса и не вернет Крым, она будет оставаться изгоем. Но так не может быть вечно, и Украине тоже пора отказываться от излюбленного «конька» сирости и убогости.

Антонина МИРОШНИЧЕНКО

**ПРЕЗИДЕНТ США ВЫСКАЗАЛ
СОЛИДАРНУЮ С ЕВРОПОЙ ПОЗИЦИЮ,
ЧТО САНКЦИИ ПРОТИВ РОССИИ
ДОЛЖНЫ БЫТЬ ПРОДОЛЖЕНЫ,
ПОКА РФ НЕ ВЫПОЛНИТ
МИНСКИЕ ДОГОВОРЕННОСТИ
И НЕ ОТВЕТИТ ЗА СВОИ ДЕЙСТВИЯ
В КРЫМУ И НА ДОНБАССЕ**

по всем вопросам, которые поднимались на мероприятиях.

Об этом свидетельствует тот факт, что заседание Североатлантического альянса не приобрело статуса саммита. Ведь традиционный формат предусматривает принятие итогового решения, которое бы поддержали все участники встречи, а относительно единогласия, вероятно, были сомнения. Поэтому

ропе общую стратегию поведения, но после парламентских выборов в стране может потерять эту позицию, уступив ее Франции. Париж будет стремиться к лидерству во всем. И Эммануэль Макрон еще покажет себя во всей красе. Учитывая, что и Францию, и США возглавили бизнесмены, Ангела Меркель, вероятнее всего, не сможет удержать пост канцлера. И вот тогда уже главы государств-

Укол долгами

Украина получила имиджевый удар — членство нашей страны во Всемирной организации здравоохранения (ВОЗ) приостановлено. Мы лишились права голоса из-за неуплаты обязательных взносов. В результате наша делегация не смогла принять участие в выборах генерального директора организации, коим стал экс-глава минздрава Эфиопии и бывший министр иностранных дел этой африканской страны Тедрос Аданом Гебреисус.

Премьер-министр Владимир Гройсман подтвердил, что из-за задолженности в 26 млн долларов Украина лишилась членства в ВОЗ, и пояснил это тем, что в 2014-м, после бегства Януковича, на госсчетах страны осталось всего 108 тыс. гривен.

Каждый член — участник ВОЗ обязан платить ежегодные взносы в организацию. Сумма рассчитывается в соответствии с благосостоянием страны и численностью населения. Членские взносы

Украины в 2015 году составили 229 930 долларов США и 215 674 швейцарских франка.

Наша страна оказалась в компании Центральноафриканской Республики, Коморских Островов и Гвинеи-Бисау. Изначально членство было приостановлено и для Сомали, которое быстро урегулировало вопрос с задолженностью и оставило за собой все права.

Справедливости ради стоит отметить, что пресловутые 26 млн долларов долга появились явно не после Революции достоинства. Спецсоглашение, утвержденное Ассамблеей здравоохранения, предполагает, что наша страна должна была погасить эту сумму в период с 2013-го по 2022 год. То есть «папередники» точно так же пренебрегали здоровьем украинской нации. Но то, что действующий премьер-министр страны не знает происхождения долгов, не говорит о его компетентности и не делает ему чести.

И хоть членство нашей страны в ВОЗ приостанавливалось и ранее, сейчас данное событие приобрело широкий резонанс. Не исключено, что это произошло во многом благодаря министру

профильного ведомства РФ Веронике Скворцовой, против назначения которой на пост председателя 70-й Всемирной ассамблеи здравоохранения выступала украинская делегация. Так что нашей стране стоит приготовиться к баталиям и на всемирных нивах здравоохранения.

Напомним, Украина является членом ВОЗ с 1948 года. Неактивное членство в организации в составе СССР происходило с 1950-го по 1990 год. А в 1992-м уже независимая Украина возобновила свое активное участие в этой организации.

Арина МАРТОВА

Найпотужніша держава світу — США — зараз опинилась на перехресті. Проти президента Дональда Трампа збурені Голівуд та мільярдери Силіконової долини, навіть в Республіканській партії зріє невдоволення своїм президентом. Поступово другою мовою Сполучених Штатів стає іспанська — і це вже призводить до широких дискусій у суспільстві. Але в своєму повсякденні Штати залишаються тією ж самою країною, що і раніше, — країною свободи, великих можливостей і відвертої людяності.

Як театр починається з вішака, так будь-яка країна починається з митниці. Митниця в Міжнародному аеропорту ім. Кеннеді (GFK) в Нью-Йорку цього разу приємно здивувала. Раніше треба було довго та нудно відповідати на запитання митника («Чого приїхали? Яка мета? Коли повертаєтесь додому?») та віддавати валізу на просвічування. Але цього разу, на початку травня, все відбувалось інакше: в залі прильоту стоять термінали, які зчитують за допомогою сканерів номер паспорта, відбитки пальців, а вбудований фотоапарат робить твоє фото.

Термінал блискавично роздруковує папірець з усіма даними та номером візи. Цей папірець дивиться митник — і миттєво пропускає на територію США, навіть без догляду речей. Уся процедура займає щонайбільше десять хвилин. Уже на цьому етапі розумієш, що прилетів до країни, яка є світовим технологічним лідером.

МАЯМІ-БІЧ ТА ПАЛМ-БІЧ

Переліт з GFK до Маямі триває три години. Літають, здебільшого, люкості, які не є дешевими, на відміну від їхніх європейських аналогів. Крім того, треба мати на увазі, що за валізу, яку здає в багаж, треба сплачувати окремо. Вартість, залежно від авіалінії, від 25 до 40 доларів.

Маямі — велике місто у Флориді, яке почало стрімко розвиватись в 50-ті роки XX сторіччя завдяки двом факторам. Перший — ці місця полюбила «нова американська аристократія». Власники торговельних мереж, фабрик, банків тощо саме тоді почали скуповувати землю та будувати тут особняки.

Другий фактор — Куба. Коли на Острові свободи до влади прийшли комуністи на чолі з Фіделем Кастро, кількість кубинців, що втекли до Флориди, склала декілька сотень тисяч осіб. У великому (континентальному) Маямі є навіть район, який називається «маленька Куба». Будинки в колоніальному стилі, кубинська їжа, кубинська музика, вуличний живопис — цей квартал варто відвідати, якщо потрапив до Маямі.

Але реалізована американська мрія — це Маямі-Біч, район, розташований на великому острові і є, як витікає з назви, пляжною частиною міста.

Американська мрія, крім наявності власного бізнесу, це ще й радість

Погляд на США зблизька

та свобода. І відверта людяність. Варто відзначити, що в Штатах, на відміну від старої Європи, ніхто ні на кого не звертає уваги. А знаменита американська посмішка — це повага до чужого комфорту й небажання навантажувати будь-кого власними проблемами.

Проте, якщо проблема виникає, то люди одразу приходять на допомогу. На пляжі в Маямі-Біч ми стали свідками такої сцени: чоловіку похилого віку стало погано — тепловий удар, це ж тропіки. До нього одразу підбігли декілька відпочиваючих: один викликав швидку допомогу, інший цікавився, кому з рідних зателефонувати, третій пропонував скористатись його медичною страховкою.

Аналогічну сцену мені довелося спостерігати шість років тому, коли я вперше приїздив до США за навчальною міжнародною програмою, в Лос-Анджелесі. Тоді біля дуже модного ресторану, де паркуються дорогі автівки та вечеряють зірки Голівуду, впав велосипедист. І люди, чий статки явно сягають мільйонів, повелися точнісінько так само, як відпочиваючи на пляжі в Маямі...

Кажуть, за межі Маямі-Біч можна взагалі не виходити. Вдень — пляж. (До речі, всі пляжі — муніципальні, приватних виходів до океану в Маямі немає.) Вечері — вечірки в місцевих клубах, яскраві та веселі, як тропіки. Але побувати у Флориді і не подивитися щось крім Маямі — зав-

лика розкіш для туриста, який може вибратись до США дуже рідко.

Тому варто орендувати машину із розрахунку приблизно 30 доларів на добу. Бензин в США коштує на 20% менше, ніж в Україні, — і це справжній бензин, а не той замітник, який здебільшого продається на українських заправках. І тоді ви зможете подивитись крокодилячі ферми чи проїхатись узбережжям, милуючись теплим Атлантичним океаном, зграями пеліканів та інших екзотичних птахів.

Але ми поїхали до Палм-Біч — столиці «старої американської аристократії» — за 120 кілометрів на північ від Маямі. За атмосферою це місто на узбережжі Атлантичного океану дуже схоже на Ліхтенштейн або Люксембург — абсолютний спокій та стара архітектура. Саме тут відчувається Америка, яку ми можемо побачити хіба що в кінострічках середини минулого сторіччя, коли всі жінки були ніби з плакатів у стилі пін-ап, а чоловіки були мужніми.

І ще один фактор Палм-Біч — тут майже немає афроамериканців і жодного мексиканця. Тільки білі та багаті і ніякого мультикультуралізму. Справжня фортеця старих цінностей південних США.

ШМАТОЧКИ ВЕЛИКОГО ЯБЛУКА

Проте найголовнішою метою візиту до Америки був Нью-Йорк —

Велике Яблуко, як його називають місцеві мешканці. Хмарочоси Манхеттену зачаровують. На відміну від інших конгломератів хмарочосів — Дубая чи Сінгапура — на Манхеттені ти відчуваєш велич будівель. Тому що тут, в США, дуже дбайливо ставляться до власної історії. І на Манхеттені велика кількість двотриповерхових будинків, католицьких соборів чи старих маєтків. Саме вони створюють дивовижний контраст із Емпайр Стейт Білдінг чи новим Світовим торговельним центром.

Як казала головна героїня серіалу «Секс та місто», за межі Манхеттену можна взагалі нікуди не виходити, бо тут є все. Бажаєш подихати свіжим повітрям? Центральний парк з відгодівленими та майже ручними білками та птахами чи узбережжя Гудзону — в твоєму повному розпорядженні.

Закортілось мистецтва? Колекція Метрополітен-музею є третьою в світі після Британського музею та паризького Лувру. Рекомендована вартість квитка — 25 доларів. Але саме рекомендована. Якщо маєш лише один долар — то платиш один долар й цілий день можеш насолоджуватись грандіозними колекціями — від шумерів до сучасного мистецтва.

Крім Метрополітен-музею на Манхеттені є ціла «музейна миля», розташована на 5-й авеню впродовж Централ-парку. Тут один до одного

туляться приватні музеї та галереї. Ну а якщо хочеться саме сучасного мистецтва — то вам треба до Музею сучасного мистецтва. Від імпресіоністів та поп-арту до контемпорарі арт — тут є все. І саме тут демонструються відомі роботи етнічного українця Енді Уорхола.

Якщо ви приїхали з дитиною — обов'язково відвідайте Музей природної історії. Скелети динозаврів та інших доісторичних тварин, відтворені у реальному розмірі, етнографічні та інші колекції — тут можна провести цілий день, час від часу перекурюючи в місцевих кафе. Бо це Америка, і тут добре розуміють, що голод не сприяє відчуттю дивного та прекрасного.

До речі, рекомендована ціна в Музеї природної історії — 22 долари за квиток. Але так само, як і в Метрополітен-музеї, можна сплатити один долар — і протягом дня вивчати колекції.

Взагалі, Манхеттен — це Мекка для культурного туриста. Безліч програм лояльності та дисконтів дозволяють відвідувати концерти майже за безцінь. За допомогою нашої коштовної співгомадянки, яка останні кілька років живе в Нью-Йорку, нам вдалось розжитись квитками до Лінкольн-центру — філармонії Нью-Йорка. Ціна квитка у звичайному продажу — від 200 доларів. А на нас, за студентською програмою, ці квитки віддали по 5 доларів. Відчуєте різницю!

Крім цього, на Манхеттені багато барів та ресторанів мають другий поверх, де ввечері на сцені виступають музиканти, актори — грають власну музику, ставлять спектаклі чи влаштовують капусники. І все це для відвідувачів абсолютно безкоштовно. А в одному з барів на 62-й стріт щопонеділка грає на саксофоні легендарний Вуді Аллен.

І наостанок. На думку відомого письменника Олександра Геніса, справжня кухня в Америці є лише в Нью-Йорку, Сан-Франциско та Новому Орлеані. А найкраща їжа в Нью-Йорку — в «маленькій Італії» та Чайна-тауні. Справжня італійська та китайська їжа — дуже смачна й недорога. На відміну від класичних стейків, за які доведеться викласти від 40 доларів за порцію. Але будьте готові до того, що порція буде важити майже кілограм — справжньої соковитої яловичини. А ось ще кілька фактів, які треба знати про США, коли приїдеш туристом. Ціни в магазинах та ресторанах вказані без податків. Так відбувається через те, що в кожному штаті — власна база оподаткування. Тому коли щось купуєш в магазині чи замовляєш в ресторані, не забувайте про «податки плюс».

І ще: в ресторанах пам'ятайте, що чайові також вписують до чеку. І ці чайові є обов'язковими до сплати. Розмір чайових коливається від 10 до 18% від суми замовлення. Повірте, сервіс в закладах харчування вартий цих грошей — їжа смачна, порції великі (в Америці все велике), офіціанти моторні та ввічливі. Звичайно, Америка — не Франція з її ресторанним сервісом, що визнаний найкращим у світі, але в США розуміються на їжі і вміють створювати комфортну атмосферу.

Антон ПОДЛУЦЬКИЙ.
Фото автора

Не будите в женщине монстра

Оскароносная актриса Энн Хэтзуэй успешно балансирует между крупнобюджетными фильмами и независимыми проектами. Для нее нет неподвластных жанров: Энн одинаково органично смотрится в мюзиклах, драмах, романтических комедиях, фантастике, триллерах... Она просто любимица публики. Но это вовсе не означает, что Хэтзуэй застрахована от ошибок. Фильм «Моя девушка — монстр», в котором снялась актриса, — прямое тому доказательство.

Нам показывают жизнь некоей непутевой Глории (Энн Хэтзуэй): девушку уволили с работы, ее бросил парень, и у нее большие проблемы с алкоголем. Оказавшись на улице, она возвращается в родительский дом подальше от мегаполиса. Тут встречает своего друга детства Оскара (Джейсон Судейкис). Оказалось, что ему от отца по наследству достался бар, и Оскар приглашает Глорию поработать у него официанткой.

Главной героине эта работа оказалась по душе, потому как у нее теперь неограниченный доступ к фактически бесплатному алкоголю. Каждый вечер Глория напивается с компанией Оскара почти до потери памяти.

Но однажды утром кое-что очень напугало девушку. Оказалось, что на Сеул напал жуткий монстр. Почему Глория так испугалась? Да потому что она сама и является тем самым монстром. Оказывается, в центре городского парка есть таинственное место, ступив на которое в определенное время, Глория перевоплощается в неведомое существо...

«Когда я только получила сценарий, там была записка со словами: «Ты хотела что-то странное, это точно странное», — откровенничала в одном из интервью Энн Хэтзуэй.

На самом же деле то, что происходит на экране, странным назвать нельзя, это больше похоже на полный маразм. Режиссер и сценарист Начо Вигалондо вводит зрителя в состояние ступора, рассказывая совершенно абсурдную историю.

Уж сколькими страшными существами абсолютно разного происхождения кинематографисты пугали нас! Здесь же постановщик использовал монстра больше в качестве аллегории. Впрочем, сделал это он очень неуклюже. Ко всему прочему фильм у него получился жутчайше скучный и местами отталкивающий. Вместо того чтобы снять крепкую драму о судьбе одной конкретной женщины, нам подсунили в полном смысле слова бездарный продукт.

А ведь идея в этом кино есть, и достаточно глубокая, но Начо Вигалондо не смог донести ее до зрителя. И даже исполнительница главной роли Энн Хэтзуэй не спасла ситуацию.

К слову, в мае 2015 года был подан иск на создателей фильма «Моя девушка — монстр» в связи с обвинением в существенном количестве отсылок к ленте «Годзилла» 2014 года. Но с иском не сложилось. А жаль.

Евгения ПРОРЫВАЙ

«ПИРАТЫ КАРИБСКОГО МОРЯ 5»: страшная месть и сладкий финал

Шесть долгих лет поклонники «Пиратов Карибского моря» ждали, когда на большие экраны выйдет продолжение этой культовой приключенческой саги. И наконец долгожданная премьера состоялась. Откровенно говоря, страшно было: голливудские кудесники, осваивая франшизы, часто портят их. Но «Пиратов», кажется, испортить просто невозможно! Да и если что, Джек Воробей вытянет все на своих плечах! Впрочем, все страхи оказались напрасными, поскольку пятая серия получилась захватывающей.

Итак, сын Уилла Тернера (Орlando Блум) Генри (Брентон Туэйтс) намерен освободить своего отца от страшного проклятия. Если молодой человек найдет таинственный трезубец, то Уилл больше не будет капитаном призрачного Летучего голландца. Но Генри не сможет отыскать артефакт без помощи знаменитого пирата Джека Воробья (Джонни Депп)...

Впрочем, этот пират уже не настолько знаменит: если раньше за его поимку предлагали огромные деньги, то сейчас тому, кто сдаст Воробья, достанется всего лишь пара монет. У Джека уже нет корабля, его бросила команда, а еще у него большие проблемы с алкоголем. Ради бутылки рома он променял даже свой драгоценный компас. Но его нынешнюю скучную жизнь изменит Генри Тернер, рассказавший о таинственном трезубце, способном уничтожить все морские проклятия.

Дело в том, что и самому Джеку этот артефакт жизненно необходим, поскольку за ним охотится движимый жаждой мести капитан призрачного судна Салазар (Хавьер Бардем). К поискам присоединится очаровательная девушка-астроном Карина (Кая Скоделарио). Во время этого удивительного путешествия мы встретимся со многими старыми знакомыми, например с капитаном Барбоссой (Джеффери Раш). Также зрителей ожидает долгожданная встреча с одним очень интересным персонажем. Но пусть это будет секретом...

Главной звездой франшизы остается Джек Воробей в исполнении Джонни Деппа. На самом деле образ знаменитого пирата-кривляки так крепко приклеился к актеру, что во многих фильмах он продолжает в него играть, будучи не в состоянии избавиться от тени Джека. Как это ни странно, но в новой серии саги Депп, похоже, полностью отошел от этого имиджа. Так, нынешний Воробей стал более органичным, не переигрывающим, действительно свободным.

Создатели картины придумали для легендарного пирата отличного спаринг-партнера, коим стал капитан Салазар в исполнении Хавьера Бардема. Кстати, этот известный испан-

ский актер перенял эстафету своей не менее знаменитой супруги Пенелопы Крус, которая снималась в прошлой части «Пиратов Карибского моря». Бардем безупречно справился со своей ролью, да и не впервой ему играть отрицательных персонажей, движимых жаждой мести. Вспомните, как искусно он перевоплотился в главного террориста в картине «007: Спектр».

Порадовало и молодое поколение: Брентон Туэйтс и Кая Скоделарио успешно заменили на экране парочку Орlando Блум — Кира

А еще на славу потрудились сценаристы Джефф Натансон, Терри Россио и Тед Эллиот. У них просто великолепное чувство юмора.

«Пираты Карибского моря: месть Салазара» — потрясающее приключенческое кино. Это такой себе кинематографический all inclusive, в этом кино есть все: умопомрачительная ирония, крепкий драматизм, умиляющая сентиментальность... И все это волшебное действие традиционно разыгрывается под великолепную музыку Ханса Циммера!

В фильме есть, конечно, недоработки, да и фабула-легенда тут куда более простая, нежели в предыдущих частях. Но это абсолютно не важно. Потому как «Пираты» не утратили свою атмосферу, а это, пожалуй, самое главное!

Ко всему прочему финал в картине невероятно положительный, о таком можно только мечтать. Потому что все наконец встанет

«ПИРАТЫ КАРИБСКОГО МОРЯ: МЕСТЬ САЛАЗАРА» — ПОТРЯСАЮЩЕЕ ПРИКЛЮЧЕНЧЕСКОЕ КИНО. ЭТО ТАКОЙ СЕБЕ КИНЕМАТОГРАФИЧЕСКИЙ ALL INCLUSIVE, В ЭТОМ КИНО ЕСТЬ ВСЕ: УМОПОМРАЧИТЕЛЬНАЯ ИРОНИЯ, КРЕПКИЙ ДРАМАТИЗМ, УМИЛЯЮЩАЯ СЕНТИМЕНТАЛЬНОСТЬ...

Найтли. Молодежь весьма ответственно подошла к работе и гармонично вписалась в мир «Пиратов Карибского моря».

А мир этот очень яркий, красочный, завораживающий и загадочный. И именно таким его сделали норвежские режиссеры Йоаким Реннинг и Эспен Сандберг, которые вместе работают уже многие годы. Более всего они известны по картинам «Бандитки» и «Контрики». Несмотря на отсутствие опыта работы над настоящими блокбастерами, им удалось снять очень достойное кино. Правда, постановщика трех первых, и без сомнения лучших, частей франшизы Гора Вербински они не переплюнули, но смогли быть, что называется, на уровне.

на свои места! Хеппи-энды иногда бывают оправданными.

К слову, пока абсолютно не понятно, станет ли пятая часть «Пиратов» последней. С одной стороны, в сказку введены новые персонажи, которых далее можно посылать на край света в поисках таинственных артефактов. С другой — здесь история полностью завершена, тогда как во всех предыдущих сериях был открыт финал. Так что кто знает?

Но не стоит загадывать наперед: просто смотрите картину «Пираты Карибского моря: месть Салазара» и получайте удовольствие!

Анна СПИВАК

Главный редактор — Анна СПИВАК, ответственный секретарь — Алексей СОКУР

Свидетельство о госрегистрации КВ №21058-10858 ПР от 14.11.2014 г.

Редакция: г. Киев, бул. Леси Украинки, 26

Пишите по адресу: ООО «Структура ИТ», а/я 155, г. Киев, Украина, 04080

Учредитель и издатель: ООО «Структура ИТ» Тел.: (044) 359-04-54 e-mail: gazetavv@i.ua

Газета отпечатана ООО «Мега-Полиграф» 04073 г. Киев, ул. Марка Вовчка, 12/14

Заказ № 0 1 2 3 4 5 6 7 8 9 Тираж 87 138 экз.

Рекомендованная цена 2 грн. 30 коп.

Подписной индекс: 23115

При использовании публикаций ссылка на газету «ВВ» обязательна.

Ответственность за содержание рекламных материалов несет рекламодатель.